

IN MEMORIAM HANS DE BRUIN

voorbereiding

*Wees ledig en gereed,
ondig, deurdringbaar, drink
ál wat die oomblik skink,
neem, drink dit en vergeet:
wat diep genoeg versink sal
tot ontkieming gis.
Kyk, wees verwonderd, wag,
wag en ontvang tot jy
katalisator is, smeltkroes van alchemis,
elke verband bevry.*

*Buig en betaal die tol van
jou geboortereg: verduur
die kramp van al wat
klonter tot kristal.
As die gestalte stol
kom wat moet wórd tereg.*

Met bovenstaand gedicht nam Hans de Bruin enkele maanden geleden afscheid *van* de redactie *van* "School en Godsdienst". Geheel onverwacht overleed hij na een korte maar dodelijke ziekte, op 23 oktober jl.

Zes jaar lang heeft Hans *veel* tijd en energie gestoken in het redaktiewerk; hij kwam altijd goed voorbereid op de vergaderingen, met originele ideeën en goed onderbouwde thematieken. Hij kende de katechetische praktijk door en door; hij was niet gemakkelijk tevreden met al te *voor de* hand liggende oplossingen, en wilde steeds doordringen tot de kern *van* het probleem. Jarenlang was hij de stimulerende motor achter heel wat nummers *van* "School en Godsdienst": thema's als racisme en fascisme, tederheid, minachten *van* kinderen, een nieuwe didaktiek, en *vele* artikelen rond bevrijdingskatechese werden vooral door Hans' enthousiasme en inzet gerealiseerd.

Hoe gezien Hans was bij kinderen, bleek uit het lied dat kinderen *van* de Vredesschool uit Amsterdam tijdens de afscheidsdienst zongen:

*Hans is de naam die wij soms noemden
Hans was de roepnaam van een man Wij
zeiden onze kindernamen
Jij onthield die dan.*

*Je handen konden warmte geven
ze hielden ons vaak stevig vast we
gaven je weer aan de aarde waar je
was te gast.*

*Je ogen stonden sterk en stralend
en keken ons doordringend aan wij
zien nu wat God van jou wilde was
ons vóór te gaan.*

*Je oren stonden altijd open
je luisterde naar ieder woord maar
heus wat jij aan ons vertelde is ook
goed gehoord.*

*Je mond sprak over vele dingen
ernst met een grapje er door heen
wij spreken bidden zingen samen jij
bent niet alleen.*

*Je hart was sterk met ons verbonden
je hield heel veel van ieder kind
wij voelen dat nu bij jouw dood de
een de ander vindt.*

*Hans is de naam die wij soms noemden
Hans was de roepnaam van een man
kom laten wij zijn geest dan stromen
waar die stromen kan.*

"Als pelgrim altijd onderweg en intens betrokken bij wie hij tegenkwam", schreef zijn levensgezellin Mariëtte in het overlijdensbericht. Wie Hans ooit heeft ontmoet of met hem heeft samengewerkt, weet hoe intens deze betrokkenheid en ontmoeting was. Altijd was hij op zoek naar nieuwe wegen in de katechese, tot en met zijn pelgrimstocht naar Santiago de Compostella, afgelopen zomer.

Dat hij rust en vrede moge vinden in het Koninkrijk Gods, waarnaar hij tijdens zijn aardse pelgrimsgetocht zo *vaak* heeft verlangd.

Redactie